

§ 1. 1. Wprowadza się karty turystyczne według wzoru określonego przez Komitet dla Spraw Turystyki.

2. Karta turystyczna stanowi dokument, na podstawie którego posiadacz jej ma prawo otrzymać jednorazową przepustkę turystyczną uprawniającą do przebywania i poruszania się na obszarze turystycznym Czechosłowacji; przepustki wydają wszystkie komendy wojewódzkie Milicji Obywatelskiej (Komenda Milicji Obywatelskiej m. st. Warszawy i komendy miejskie Milicji Obywatelskiej w miastach wyłączonych z województw) lub Komenda Miejska Milicji Obywatelskiej w m. Zakopanem.

§ 2. 1. Posiadacz karty turystycznej może uzyskać zezwolenie na prowadzenie wycieczki młodzieży.

2. Zezwolenie na prowadzenie wycieczki młodzieży zorganizowanej przez szkołę wydaje w stosunku do szkoły stopnia podstawowego inspektorat oświaty, a w stosunku do innych szkół — kuratorium okręgu szkolnego.

3. Zezwolenie na prowadzenie wycieczki młodzieży zorganizowanej przez organizację masową wydaje wojewódzki (miejski) komitet turystyki.

4. Poza przypadkami określonymi w ust. 2 i 3 zezwolenie na prowadzenie wycieczki młodzieży wydaje wojewódzka (miejska) komenda Milicji Obywatelskiej.

5. Właściwość miejscową kuratorium okręgu szkolnego i inspektoratu oświaty określa się według siedziby szkoły, a wojewódzkiego komitetu turystyki i wojewódzkiej (miejskiej) komendy Milicji Obywatelskiej według siedziby organizacji masowej lub miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o zezwolenie.

§ 3. 1. Posiadacz karty turystycznej po przedstawieniu zezwolenia (§ 2) ma prawo otrzymać jednorazową przepustkę zbiorową. Na podstawie jednorazowej przepustki zbiorowej uczestnicy wycieczki mają prawo do przebywania i poruszania się na obszarze turystycznym Czechosłowacji.

2. Uczestnicy wycieczki młodzieży pod kierownictwem osoby pełnoletniej są wolni od obowiązku posiadania karty turystycznej, jeżeli pozostają pod opieką osoby posiadającej zezwolenie na prowadzenie wycieczki zgodnie z § 2.

3. Każdy uczestnik wycieczki zbiorowej powinien posiadać przy sobie legitymację z fotografią.

§ 4. 1. Karty turystyczne wydają, przedłużają i unieważniają wojewódzkie komitety turystyki.

2. Karty turystyczne wydawane są z ważnością na dwa lata, licząc od dnia wystawienia karty turystycznej. Po upływie tego okresu ważność karty turystycznej może być przedłużona na dalszy dwuletni okres.

§ 5. Uprawniona do otrzymania karty turystycznej jest osoba, która posiada obywatelstwo polskie i ma ukończony 16 rok życia. Dzieci do lat 16 własne lub przyjęte na wychowanie oraz pozostające na utrzymaniu posiadacza karty turystycznej mogą być wpisane do karty turystycznej i korzystać z uprawnień przewidzianych w § 1 ust. 2.

§ 6. 1. Organy Milicji Obywatelskiej, Wojsk Ochrony Pogranicza oraz celne obowiązane są odebrać kartę turystyczną osobom naruszającym przepisy o turystycznym ruchu pogranicznym. Organy te przesyłają odebraną kartę turystyczną do właściwego wojewódzkiego komitetu turystyki z podaniem przyczyny odebrania karty; w tym przypadku wojewódzki komitet turystyki może odmówić ponownego wydania karty turystycznej w okresie 2 lat od dnia odebrania karty.

2. Wojewódzki komitet turystyki prowadzi ewidencję odebranych kart turystycznych.

§ 7. Szczegółowy tryb wydawania, przedłużania ważności i unieważniania kart turystycznych określi instrukcja Przewodniczącego Komitetu dla Spraw Turystyki.

§ 8. Karty turystyczne są drukami ścisłego zarachowania.

§ 9. Karty turystyczne wystawione przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia zachowują ważność do czasu wygaśnięcia.

§ 10. Traci moc zarządzenie nr 26 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1956 r. w sprawie wprowadzenia i trybu wydawania kart turystycznych (Monitor Polski Nr 10, poz. 130).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

48

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 stycznia 1960 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 oraz z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy finansowe zaniechają ustalenia:

- 1) podatku od nieruchomości, od różnicy wartości czynszowej pomiędzy czynszem obliczonym w wysokości dotychczasowej a czynszem obliczonym za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej (art. 4 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali — Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243) w odniesieniu do nadwyżki powierzchni mieszkalnej zajmowanej w lokalach wyłączonych spod przepisów o najmie lokali przez osoby wymienione w art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali i w przepisie

§ 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych (Dz. U. Nr 50, poz. 244),

- 2) podatku od lokali dla najemców z art. 4 dekretu z dnia 25 lipca 1948 r. o najmie lokali, przypadającego od nadwyżki powierzchni mieszkalnej, ustalając go w wysokości dotychczasowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiarów podatku za 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Dusza